

Stan środowiska leśnego na terenie Powiatu Police w 2018 roku

Sprawozdanie na X sesję Rady Powiatu w Policach

Lasy to najstarsze i największe ekosystemy lądowe. Zapewniają one równowagę ekologiczną, uczestniczą w kształtowaniu klimatu, składu atmosfery, utrzymują żyzność gleb i regulują stosunki wodne przez co chronią żywe zasoby przyrody.

Fot. Siedziba Nadleśnictwa Trzebież.

Las to również „naturalny skarbiec człowieka”, źródło wielu cennych surowców, przede wszystkim drewna, miejsce rekreacji i wypoczynku, niepowtarzalne terenowe laboratorium badawcze, obszar edukacji przyrodniczej społeczeństwa, źródło utrzymania wielu ludzi, w tym świadczących usługi związane z gospodarką leśną, zbierających jagody czy grzyby.

Ekosystemy leśne przyczyniają się również do zmniejszenia globalnego ocieplenia klimatu poprzez wiązanie CO₂. Drzewa są zdolne wbudować znaczne ilości CO₂ w swoją strukturę. Jeden hektar lasu może wchłoniąć około 10 razy więcej CO₂ niż jeden hektar łąki kośnej. Jedno drzewo absorbuje około 6 kilogramów CO₂ w ciągu roku, a każdy hektar lasu około 7 ton. Sadzenie większej liczby drzew może pomóc zmienić wzrastającą tendencję średniej temperatury na Ziemi.

Lasy Nadleśnictwa Trzebież swoim zasięgiem obejmują prawie cały Powiat Policki. Tworzą zwarty kompleks leśny o urozmaiconym składzie gatunkowym i dużej różnorodności siedlisk nazywany Puszcą Wkrzańską należącą do Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Puszcze Szczecińskie”.

Powierzchnia Nadleśnictwa wynosi 24 908,26 ha, w tym w powiecie polickim znajduje się 24 093,28 ha co stanowi 96,7 %.

Nadleśnictwo gospodaruje na terenie trzech gmin: Nowe Warpno, Dobra, Police oraz miast: Szczecin, Police i Nowe Warpno.

Gmina Dobra	2726,21 ha
Miasto Nowe Warpno	619,20 ha
Gmina Nowe Warpno	7 445,57 ha
Miasto Police	50,17 ha
Gmina Police	13 252,13 ha

Podział lasów nadleśnictwa według funkcji to: lasy rezerwatowe 165 ha, lasy ochronne 22 240 ha i lasy wielofunkcyjne 34 ha (las gospodarcze).

Dominującym gatunkiem jest sosna, przeciętny wiek drzewostanów to 66 lat. Bogactwo naszych lasów obrazuje duża różnorodność gatunkowa.

Formy ochrony przyrody

W lasach Nadleśnictwa występuje szereg prawnych form ochrony przyrody. Najważniejsze to :

- Rezerwat Przyrody „Świdwie” o pow. 904,04 ha w tym w zarządzie Nadleśnictwa - 253,81 ha;

Rezerwat „Świdwie” został utworzony Zarządzeniami Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 14.01.1963 r. (Monitor Polski Nr 14 poz. 82) oraz Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 17.11.1988 r. (M.P. Nr 32 poz. 292). Zgodnie z najnowszym zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 28 grudnia 2017 r powierzchnia rezerwatu wynosi 904,04 ha (w tym 253,81 ha w zarządzie Nadleśnictwa).

Celem ochrony jest zachowanie podlegającego procesom eutrofizacji jeziora Świdwie oraz przyległych lasów i innych gruntów stanowiących ostoję licznych gatunków ptaków, jak również będących miejscem odpoczynku i żerowania ptaków przelotnych.

Fot. Jezioro Świdwie oraz otaczający teren rezerwatu.

Obszar ten ma międzynarodowe znaczenie dla ochrony ptactwa wodnego i z tego względu został wpisany w dniu 26.05.1984 r. na listę obiektów Konwencji Ramsar (Dz. U. Nr 31 poz.169). Znaczenie tego terenu i jego ranga oraz zobowiązania Polski wobec Konwencji miało decydujące znaczenie na powiększenie rezerwatu i zmianę jego nazwy w 1988 r. Rezerwat wraz z lasami Puszczy Wkrzańskiej stanowi ostoję ptaków rangi europejskiej oznaczonej IBAE Poland 009 i wchodzi w skład Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 PLB 320006 „Jezioro Świdwie”.

Rezerwat położony jest na terenie największego kompleksu bagienno-łąkowego Puszczy Wkrzańskiej. Zajmuje głównie powierzchnie zarośniętych i zarastających niecek pojeziornych w zlewni rzeki Gunicy.

Rezerwat w 2018r. posiada obowiązujący plan zadań ochronnych ustanowiony Zarządzeniem nr 2/2016 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 01 marca 2016 r.

• Pomniki przyrody

Na terenie Nadleśnictwa Trzebież znajduje się 8 uznanych pomników przyrody. Są to unikatowe i okazałe drzewa gatunków leśnych.

Na terenie nadleśnictwa znajdują się również inne drzewa o wymiarach pomnikowych, które w przyszłości mogą być uznane za pomniki przyrody.

Lp	Gatunek	Wiek przybliżony	Obwód (cm)	Wys. (m)	Lokalizacja (poddz., leśnictwo)
1	Dąb bezszypułkowy	250	380	30	Pienice 123d
2	Buk pospolity Sosna zwyczajna	170	260 130	32 32	Drogoradz 464f
3	Buk pospolity	190	400	29	Zalesie 632c
4	Dąb szypułkowy	150	220	26	Tanowo 811c
5	Dąb szypułkowy	250	405	27	Tatynia 651s
6	Buk pospolity	250	420	25	Tatynia 631g
7	Dąb bezszypułkowy	218	420	32	Mazańczyce 228a
8	Sosna zwyczajna	123	335	28	215i Myślibórz

Fot. Buk pospolity – pomnik przyrody w oddz. 631g o imieniu Wiktor.

• Obszary Natura 2000:

Na terenie Nadleśnictwa Trzebież wyznaczono sześć obszarów Natura 2000, które stanowią 79,1 % powierzchni nadleśnictwa.

Fot. Teren nad Zalewem Szczecińskim.

Łączna powierzchnia zatwierdzonych Obszarów Natura 2000 na terenach Nadleśnictwa Trzebież to 19694,53 ha

Dla trzech obszarów Natura 2000 zostały ustanowione zarządzeniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska plany zadań ochronnych, tj. dla obszarów: Dolna Odra PLH320037, Dolina Dolnej Odry PLB320003, Jezioro Świdwie PLB320006. W trakcie opracowania jest projekt planu ochrony dla obszaru Natura 2000 Zalew Szczeciński PLB320009 oraz Ostoja Wkrzańska PLB320014, natomiast obszar Natura 2000 Jezioro Stolsko PLH320063 nie posiada planu zadań ochronnych.

• Ochrona gatunkowa

Na terenie Nadleśnictwa Trzebież zinwentaryzowano:

- 5 gatunków grzybów chronionych, zagrożonych i rzadkich;
- 2 gatunki porostów chronionych, zagrożonych i rzadkich;
- 59 gatunków roślin chronionych, zagrożonych i rzadkich;
- 269 gatunków zwierząt chronionych, zagrożonych i rzadkich.

Fot. Błotniak stawowy w locie.

W celu ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową na terenie nadleśnictwa ustanowione są 29 strefy ochrony ostoi ptaków dla:

- bielika (*Haliaeetus albicilla*) - 17
- sokoła wędrownego (*Falco peregrinus*) - 2
- orlika krzykliwego (*Aquila pomarina*) - 3
- rybołowa (*Pandion haliaetus*) - 2
- kani rudej (*Milvus milvus*) - 4
- kani czarnej (*Milvus migrans*) – 1

Wysoki stan populacji ptaków chronionych występujący w nadleśnictwie wynikają z dobrych warunków do przebywania i gniazdowania. Szczególnie licznym gatunkiem chronionym na terenie nadleśnictwa jest bielik.

Siedliska przyrodnicze

Nadleśnictwo Trzebież wykonało inwentaryzację siedlisk przyrodniczych zgodnie z Decyzją Nr 63 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 07.08.2006 r. Weryfikację inwentaryzacji siedlisk, roślin i zwierząt w ramach programu Natura 2000 na terenie Nadleśnictwa Trzebież przeprowadził zespół inwentaryzacyjny powołany przez Nadleśniczego. Obecnie na terenie nadleśnictwa występuje 1018,28 ha leśnych

siedlisk chronionych, w czym największy procent zajmują żyzne buczyny oraz kwaśne buczyny.

Ponadto zinwentaryzowano 78,32 ha nieleśnych siedlisk chronionych, są to głównie niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie oraz naturalne jeziora eutroficzne.

Lasy Nadleśnictwa

Ważnym wskaźnikiem charakteryzującym Nadleśnictwo jest lesistość terenu, która dla powiatu polickiego wynosi 39,3 % przy lesistości Polski 29,1%. Największą lesistość ma Gmina Police 57,9 %, a najmniejszą Gmina Dobra 22,7 %.

Oblicza się, że na każdego statystycznego Polaka przypada 0,228 ha lasu, a na statystycznego mieszkańca Powiatu Polickiego przypada 0,408 ha lasu.

Gęstość zaludnienia terenu to 403 osoby na 1 km² przy średniej krajowej 124 osoby na 1 km².

Te dwa wskaźniki obrazują jak ważną rolę odgrywają lasy w życiu mieszkańców naszego Powiatu i jak duża jest presja ludności na tereny leśne.

Aby zapewnić spełnianie przez las wszystkich funkcji konieczne jest utrzymanie drzewostanów w dobrej kondycji zdrowotnej, podnoszenie ich naturalnej odporności oraz utrzymywanie dużej różnorodności biologicznej. Zmiany w środowisku powodowane przez gospodarkę człowieka wpłynęły mocno na stan zagrożenia w lasach.

Degradacja środowiska, nagromadzenie odpadów, olbrzymia presja na lasy stwarza realne zagrożenia dla ich istnienia. Środowisko leśne podlega wpływom zewnętrznym, a skutki tych wpływów, często negatywne, stwarzają zagrożenia i problemy związane z ochroną środowiska.

Oddziaływanie czynników stresowych na środowisko leśne ma charakter złożony i reakcja drzewostanów bywa często przesunięta w czasie. Równoczesne działanie wielu czynników stresowych znacznie obniża odporność drzewostanu.

Działania mające na celu wzmocnienie funkcji ochronnej lasów i podniesienie jakości siedliska leśnego

W odnowieniu lasu w maksymalnym stopniu wykorzystywano odnowienia naturalne. W 2018r. Nadleśnictwo Trzebież odnowiło 141ha, realizując przy tym

Program odnowień naturalnych (corocznie 8% powierzchni odnowień). Wzbogacono drzewostany z gatunkami liściastymi – w odnowieniach dostosowuje się ich udział w zależności od możliwości siedlisk.

I Zagrożenia abiotyczne

W wyniku utrzymujących się wysokich temperatury oraz niskich opadów w 2018r. odnotowano szkody od suszy i obniżenia poziomu wód w drzewostanach na powierzchni 94,80 ha, w czym 87,10 ha na powierzchni upraw i młodników do 20 lat. Długotrwałe susze w zeszłym roku spowodowały wystąpienie zgorzeli słonecznych na powierzchni 2,85 ha.

W 2018 roku pozyskano 4969,35 m³ posuszu, wywrotów i złomów. Posusz występował głównie w formie pojedynczej lub rozproszonej, co eliminuje zasadniczą bazę lęgową szkodników wtórnych.

II Zagrożenia biotyczne

W osłabionych przez suszę uprawach wystąpiła osutka, a część upraw i młodników została zaatakowana przez smolika znaczonego, którego zwalczanie prowadzono na pow. 0,12 ha.

W 2018r. obserwowane także występowanie takich szkodników owadzych jak przyplaszczek granatek, kornik i szeliniak, które nie wpłynęły na zagrożenia drzewostanów na obszarze nadleśnictwa.

Corocznie późną jesienią przed nastaniem mrozów dokonuje się w każdym leśnictwie jesiennych poszukiwań szkodników pierwotny sosny w celu oceny zagrożenia drzewostanów sosnowych od szkodników liściożernych głównie takich gatunków jak: poproch cetyniak, barczatka sosnówka, zawisak borowiec, osnuja gwiaździsta, strzygonia choinówka, boreczniki. Podczas poszukiwania owadów – ich form zimujących, na wyznaczonych powierzchniach próbnych przeszukuje się ściółkę i glebę oraz powierzchnie odziomka drzewa od szyi korzeniowej do wysokości 1,5m.

W okresie lata również dokonywana jest kontrola występowania brudnicy mniszki w celu określenia zagrożenia drzewostanów iglastych w wieku powyżej 20 lat.

W 2018 roku powierzenia szkód gospodarczych spowodowanych przez ssaki w drzewostanach nadleśnictwa wyniosła 13,76 ha. Spowodowane były przede wszystkim przez jelenie, sarny i bobry. W ostatnim czasie na terenie nadleśnictwa coraz bardziej daje się zauważyć rosnącą populację bobrów, które wyrządzają szkody zarówno w uprawach rolnych jak i leśnych.

Fot. Bóbr i szkody przez niego spowodowane.

Podstawą ochrony upraw i młodników przed szkodami od zwierzyny w nadleśnictwie jest właściwie prowadzona gospodarka łowiecka, poprzez utrzymanie liczebności zwierzyny na poziomie dostosowanym do możliwości wyżywieniowych siedlisk leśnych wraz z zachowaniem prawidłowej struktury płciowej i wiekowej populacji. Działaniami ochronnymi w celu przeciwdziałania szkodom od zwierzyny jest grodzenie upraw, zabezpieczanie mechaniczne (osłonki samozwijające, palikowanie i wełna owcza) oraz zabezpieczenia chemiczne (repelenty), a także wykładanie drzew zgryzowych do spalowania w okresie zwiększonego (w I i IV kwartale) zapotrzebowania zwierzyny na żer włóknisty. Najskuteczniejszą metodą ochrony upraw i młodników przed szkodami od zwierzyny w Nadleśnictwie Trzebież jest grodzenie siatką leśną.

Ponadto Nadleśnictwo celem zwiększenia bazy pokarmowej dla zwierzyny płowej wykasza i utrzymuje w dobrej kulturze rolnej około 103,70 ha użytków zielonych.

III Zagrożenia antropogeniczne

Dużym zagrożeniem dla środowiska leśnego są pożary. Jest to zagrożenie ciągłe. Nadleśnictwo Trzebież zaliczane jest w całości do I kategorii zagrożenia pożarowego. Bliskość dużych aglomeracji i granicy państwa powoduje nasilenie ruchu turystycznego, który skutkuje zwiększeniem liczby pożarów. Zagrożenie pożarowe dodatkowo stwarza silna penetracja terenu przez licznie odpoczywających tu turystów, wędkarzy, a w okresie letnio-jesiennym przez zbieraczy runa leśnego.

Fot. Skutki pożaru na uprawie.

W roku 2018 wybuchło 28 pożarów, przy czym średnia roczna z ostatnich lat to 17 pożarów rocznie. Większość pożarów zlokalizowana była w Leśnictwie Siedlice, które gospodaruje w sąsiedztwie miast: Police i Szczecin.

Nadleśnictwo Trzebież utrzymuje 4 punkty obserwacyjne do szybkiego wykrywania pożarów lasu. W leśnictwie Pienice oraz Tanowo na wieżach zamontowane są kamery HD telewizji użytkowej, drogą radiową obrazy z tych kamer przekazywane są do punktu alarmowo dyspozycyjnego (PAD) w siedzibie nadleśnictwa w Zalesiu. W leśnictwach Myślibórz oraz Tatynia funkcjonują dwie dostrzegalnie z których obserwatorzy przekazują informacje o pożarach i ewentualnych zagrożeniach do PAD nadleśnictwa. Mieszany system obserwacji umożliwia monitoring lasów w ekstremalnych warunkach pogodowych oraz częściowo jest niezależny od energii

elektrycznej (dostrzegalnie mają własne źródło energii). Punkty obserwacyjne swoim zasięgiem obejmują całość zasięgu terytorialnego nadleśnictwa.

Samochód patrolowo gaśniczy Toyota Hilux z modulem gaśniczym o pojemności 400 litrów jest niezbędny do szybkiego lokalizowania pożaru i powstrzymania jego rozwoju. Ponadto wszystkie sygnały o pożarach przed wezwaniem sił i środków muszą być sprawdzone. Zadaniem samochodu jest również patrolowanie terenów leśnych pod kątem ochrony ppoż. w miejscach często odwiedzanych przez turystów, grzybiarzy i spacerowiczów. Dodatkowy sprzęt do zabezpieczenia pożarowego lasów to dwa beczkowsy o pojemności 9000 litrów i 2500 litrów służące do dowozu wody na pożarzyska oraz do uzupełniania wody w sztucznych punktach czerpania wody.

Do dyspozycji są również dwa pługi do oborywania pożarzysk oraz ciągnik.

W celu właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego nadleśnictwo wykonuje pasy przeciwpożarowe typu „A” w ilości średnio rocznie około 110 ha. Wszystkie miejsca postoju pojazdów zabezpieczone są pasami przeciwpożarowymi typu „B” w ilości ponad 2 km. Trakcje kolejowe zabezpieczone są pasami przeciwpożarowymi typu „BK” w ilości około 6 km. Duże kompleksy leśne rozdzielone są pasami przeciwpożarowymi typu „D” o łącznej długości około 20 km.

Na wypadek powstania większych pożarów lasu utrzymywana jest baza sprzętu ppoż. w Trzebieży (leśnictwo Pienice) wyposażona w szpadle (ok. 100 szt.), tłumice (15 szt.), środek pianotwórczy, pompy pływające (2 szt.), kierunkowskazy oraz tablice ppoż.

Podstawowym środkiem łączności są telefony komórkowe, które posiadają wszyscy pracownicy Służby Leśnej oraz pracownicy biura nadleśnictwa - łącznie 44 szt. Ponadto funkcjonuje jeszcze łączność przewodowa (telefony stacjonarne) – 11 szt.

Wszystkie leśnictwa wyposażone są w radiotelefony pracujące na paśmie leśnym. W takie radiotelefony wyposażone są również punkty obserwacyjne i PAD nadleśnictwa. W samochodach Straży Leśnej oraz patrolowo - gaśniczym zamontowane są radiotelefony przewoźne; samochód patrolowo - gaśniczy pracuje dodatkowo na paśmie Państwowej Straży Pożarnej.

W okresie bardzo dużego zagrożenia pożarowego nadleśnictwo korzysta również z samolotów patrolowych i patrolowo - gaśniczych stacjonujących w Leśnej Bazie Lotniczej w Goleniowie.

Nadleśnictwo utrzymuje sieć dróg pożarowych w celu umożliwienia sprawnego prowadzenia akcji gaśniczych. Wyznaczonych jest 59 dróg dojazdowych pożarowych oznaczonych numerami.

Przy głównych szlakach komunikacyjnych oraz w miejscach postoju pojazdów ustawione są tablice informacyjne o tematyce przeciwpożarowej.

Nadleśnictwo utrzymuje niezbędną ilość punktów czerpania wody do celów przeciwpożarowych w ilości 23 szt., z czego 17 naturalnych i 6 sztucznych zbiorników.

Przy siedzibie nadleśnictwa w Zalesiu utrzymywana jest automatyczna stacja progностyczna do pomiaru temperatury, wilgotności powietrza, ilości opadów i siły oraz kierunku wiatru. Dane z tej stacji automatycznie co 10 minut przekazywane są do głównego serwera i na ich podstawie o godzinie 9.⁰⁰ oraz 13.⁰⁰ każdego dnia, od marca do października, określany jest stopień zagrożenia pożarowego lasu.

Jednym ze sposobów ograniczenia ilości pożarów jest również próba ukierunkowania ruchu turystycznego.

Plażowe obiekty w Nowym Warpnie i Trzebieży latem sprzyjają rozwojowi turystyki rekreacyjnej czym urozmaicają tradycyjny wypoczynek w lesie np. podczas grzybobrania czy wypraw rowerowych.

Na terenie Nadleśnictwa Trzebież wyznaczono strefy przeznaczone do intensywnego zagospodarowania turystycznego. Wychodząc naprzeciw społecznym oczekiwaniom Nadleśnictwo udostępnia do potrzeb rekreacji leśne obiekty turystyczne. Na turystów czekają leśne miejsca postoju pojazdu, tereny wypoczynkowe, ścieżki przyrodnicze i rowerowe, które nadleśnictwo na bieżąco remontuje i modernizuje.

Fot. Wiata w miejscu postoju pojazdu.

IV Zanieczyszczenie odpadami

Lasy Puszczy Wkrzańskiej są atrakcyjnym miejscem weekendowego spędzania czasu wolnego licznych turystów i mieszkańców przyległych miast.

Mimo zorganizowanej zbiórki i wywozu śmieci, znaczna część odpadów (szczególnie z gospodarstw domowych) trafia na dzikie wysypiska. Miejsca dzikiego składowania stanowią źródło zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchniowych, mogą być przyczyną degradacji terenu oraz ograniczają walory estetyczne i krajobrazowe tego terenu. Największa ilość odpadów komunalnych zauważa się w sąsiedztwie osiedli mieszkalnych oraz szlaków komunikacyjnych.

Wprowadzenie ustawy o odpadach nie zmniejszyło drastycznie ilości śmieci usuwanych z lasów, w 2018r. koszty własne nadleśnictwa poniesione na ten cel to 181 tys. zł.

V Udostępnienie społeczeństwu informacji o zagrożeniach środowiska leśnego poprzez edukację.

Zgodnie z Zarządzeniem nr 63 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 14.10.2004 r. Nadleśnictwo Trzebież zostało włączone do Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Puszcze Szczecińskie”.

Leśne kompleksy promocyjne utworzone zostały w celu promocji proekologicznej polityki leśnej państwa. Prowadzona tu gospodarka leśna eksponuje ekologiczne aspekty i zamierzenia do zachowania naturalnej zmienności leśnej.

Statutowym zadaniem LKP-u jest promowanie nowoczesnego leśnictwa i jego roli w zagospodarowaniu przestrzennym kraju oraz:

- upowszechnienie postępów nauki i technologii leśnej,
- integrowanie gospodarki leśnej i aktywnej ochrony przyrody,
- doskonalenie funkcjonowania Służby Leśnej,
- edukacja ekologiczna społeczeństwa.

LKP stanowi forum współpracy leśników ze społeczeństwem. W Radzie Naukowo - Społecznej zasiadają przedstawiciele władz samorządowych, naukowcy, reprezentanci organizacji ekologicznych i przedstawiciele społeczności lokalnej.

Z mocy ustawy o lasach w swych działaniach Nadleśnictwo stara się łączyć prawidłowe funkcjonowanie przyrody i ekologii z zapotrzebowaniem społeczeństwa.

Jednym z podstawowych warunków umożliwiających ochronę przyrody Nadleśnictwa Trzebież jest szeroka prezentacja społeczeństwu ekologicznych problemów.

Szczególne miejsce zajmuje tu edukacja leśna dzieci i młodzieży.

W siedzibie Nadleśnictwa w Zalesiu utworzono „Izbę Edukacji Leśnej”, wyposażoną w sprzęt multimedialny i pomoce dydaktyczne niezbędne do prowadzenia zajęć. Na terenie wypoczynkowym przy biurze Nadleśnictwa powstała Leśna Wiata edukacyjna tzw. Zielona Klasa. Utworzono ścieżkę edukacyjną do Rezerwatu Świdwie. W szkółce leśnej znajduje się Punkt Edukacyjny z Chatą Flisacką, dwa zestawy gier, tablice edukacyjne, ławki i miejsce na ognisko. Drugi punkt edukacji leśnej powstał w Leśnictwie Myślibórz. Ćwiczenia i prelekcje odbywają się także na 6 trasach, które wytyczyliśmy wokół TOEE, na obiektach małej retencji oraz w Punkcie Alarmowo-Dyspozycyjnym Nadleśnictwa. W „Leśnej Galerii” podziwiać można wystawy przygotowane przez leśników i zaprzyjaźnionych z lasem artystów.

Od 12 września 2013 roku w sąsiedztwie siedziby Nadleśnictwa Trzebież działa Transgraniczny Ośrodek Edukacji Ekologicznej w Zalesiu, który powstał w wyniku współpracy Nadleśnictwa Trzebież i Gminy Police w projekcie pn. „Życie nad Zalewem Szczecińskim i w Puszczy Wkrzańskiej - ekologia, edukacja i historia”.

Każdego roku ośrodek odwiedza ponad 20 tys. osób. Instruktorzy prowadzą tu interaktywne zajęcia z różnych dziedzin nauk przyrodniczych i ścisłych. Zajęcia w TOEE prowadzi również pracownik Nadleśnictwa co umożliwia nam prowadzenie edukacji leśnej na jeszcze większą skalę.

Każda grupa odwiedzająca TOEE w programie zajęć ma punkt obowiązkowy – wycieczkę do lasu z przewodnikiem. Lekcje przyrody, ekologii, astronomii, fizyki i chemii prowadzone są w sposób interaktywny.

Fot. Widok na TOEE z siedziby Nadleśnictwa.

W ramach edukacji leśnej społeczeństwa zorganizowaliśmy w 2018 r. tzw. „Zielone Lekcje” dla:

- 2 612 przedszkolaków i dzieci szkół podstawowych,
- 915 uczniów szkół gimnazjalnych,
- 575 uczniów szkół średnich,
- 2 381 studentów i dorosłych.

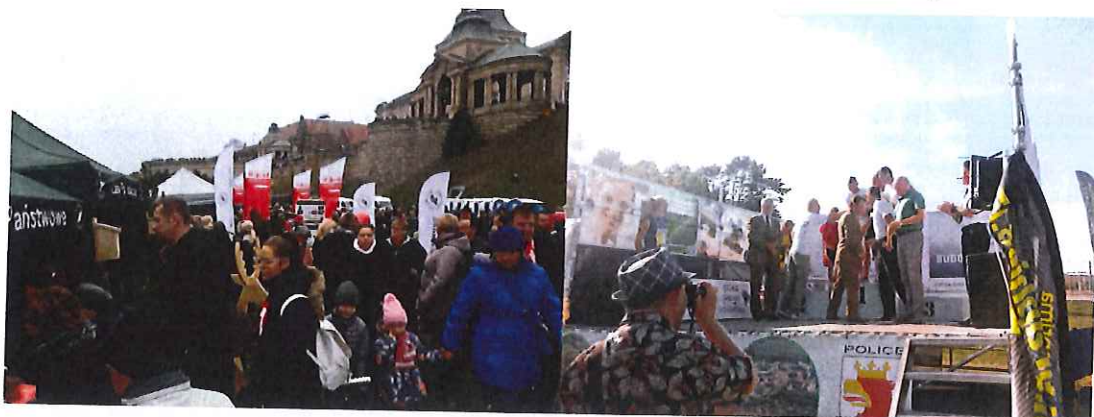

Fot. Sadzenie lasu z Harcerzami

Fot. Zajęcia z przedszkolakami.

Byliśmy współorganizatorami 3 konkursów i 14 imprez okolicznościowych.

Fot. 100-lecie odzyskania Niepodległości. Fot. Dzikie Weekend w Policach.

W Galerii Leśnej zorganizowaliśmy 2 wystawy edukacyjne.

Fot. Wernisaż artystów Nest-Art.

W roku 2018 zorganizowaliśmy lekcje i pogadanki dla 6,5 tys. osób. Braliśmy udział w ekologicznych lekcjach organizowanych w pobliskich przedszkolach, szkołach podstawowych, gimnazjach i ośrodkach, domach dziecka, festynach i targach.

Fot. „Jesienne Grzybobranie” z pracownikami Międzygminnego Zakładu Aktywizacji Zawodowej w Dobrej

Wychodząc naprzeciw społeczeństwu staramy się nawiązywać kontakty z wszystkimi jednostkami samorządowymi działającymi na terenie Nadleśnictwa Trzebież. W 2018 roku Nadleśnictwo przeznaczyło ok. 100 tys. zł. na edukację leśną społeczeństwa, między innymi na organizację konkursów, lekcji terenowych, wystaw, rajdów itp.

Puszcza Wkrzańska to „Zielony Skarbiec ” dla mieszkańców Polic i Szczecina. Współpraca władz terytorialnych, organizacji społecznych i leśników pozwoli go zachować w dobrej kondycji.

Nadleśniczy Nadleśnictwa Trzebież

Tomasz Kulesza